

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 174 (XVIII) — Nr. 555

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 27 iunie 2006

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 430 din 25 mai 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. 2 din Codul de procedură civilă.....	2-3	752.	10-12	
Decizia nr. 441 din 30 mai 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 209 alin. 6 din Codul de procedură penală.....	3-5	— Hotărâre privind transmiterea unor bunuri mobile, proprietate privată a statului, din administrarea Ministerului Apărării Naționale în administrarea Ministerului Administrației și Internelor, pentru Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Dunărea” al Județului Brăila.....	12-14	
Decizia nr. 447 din 30 mai 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (5) și ale art. 49 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active ale statului.....	5-7	758.	— Hotărâre pentru transmiterea unui teren aflat în domeniul public al statului din administrarea Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Protecția Mediului — I.C.I.M. București în administrarea Administrației Naționale „Apele Române”, Direcția Apelor Argeș—Vedea, Sistemul de Gospodărire a Apelor Ilfov — București, precum și pentru trecerea unor barăci metalice din domeniul public al statului și din administrarea Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Protecția Mediului — I.C.I.M. București în domeniul privat al statului și în administrarea Administrației Naționale „Apele Române”, Direcția Apelor Argeș—Vedea, Sistemul de Gospodărire a Apelor Ilfov — București	14-15
Decizia nr. 448 din 30 mai 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. 2 din Codul de procedură penală.....	7-8	761.	— Hotărâre pentru completarea art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 412/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului	15-16
Decizia nr. 449 din 30 mai 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor cap. IX și ale art. 56 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații.....	9-10			
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI				
746.		— Hotărâre privind transmiterea unor drumuri forestiere situate în județul Satu Mare și a terenului aferent acestora din domeniul public al statului și din administrarea Regiei Naționale a		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 430

din 25 mai 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. 2 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Mihaela Cârstea	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Florica Silvia Manoliu în Dosarul nr. 30.590/1/2005 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală.

La apelul nominal răspunde partea Ioana Văduva personal, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Având cuvântul, partea Ioana Văduva susține că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată și a fost ridicată pentru tergiversarea cauzei, depunând și concluzii scrise în acest sens.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 27 februarie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 30.590/1/2005, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 28 alin. 2 din Codul de procedură civilă, modificate prin Legea nr. 219/2005.** Excepția a fost ridicată de Florica Silvia Manoliu într-un litigiu având ca obiect soluționarea unei cereri de recuzare a tuturor judecătorilor Curții de Apel Ploiești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prin eliminarea posibilității de recuzare a întregului complet de judecată se încalcă prevederile constituționale privind statul de drept, accesul liber la justiție, dreptul la apărare și îndeplinirea justiției.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală și-a exprimat opinia în sensul că textele legale criticate sunt constituționale.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât dispozițiile legale criticate au fost instituite în interesul unei bune judecăți, contribuind la soluționarea cauzelor cu celeritate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât legiuitorul, unica autoritate competentă să reglementeze procedura de judecată, poate stabili, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, cum sunt cele referitoare la recuzare, precum și modalități diferite de exercitare a drepturilor procesuale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 28 alin. 2 din Codul de procedură civilă, modificate prin art. I pct. 6 din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 609 din 14 iulie 2005, având următorul conținut: „*Nu se pot recuza toți judecătorii unei instanțe sau ai unei secții a acesteia.*”

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3) privind statul de drept, ale art. 21 privind accesul liber la justiție, ale art. 24 alin. (1) referitoare la dreptul la apărare și ale art. 124 privind îndeplinirea justiției.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra dispozițiilor legale criticate, raportate la prevederile invocate din Constituție, s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 97 din 9 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 197 din 2 martie 2006, statuând că prin imposibilitatea recuzării tuturor judecătorilor unei instanțe sau unei secții a acesteia, legiuitorul nu a înțeles să limiteze dreptul la apărare sau accesul liber la justiție, ci să asigure un climat de ordine, indispensabil exercitării, în condiții optime, a acestor drepturi constituționale.

Neintervenind elemente noi de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, considerentele și soluția acestei decizii sunt valabile și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Florica Silvia Manoliu în Dosarul nr. 30.590/1/2005 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 mai 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 441

din 30 mai 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 209 alin. 6 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 209 alin. 6 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Adrian Almășan în Dosarul nr. 3.464/2004 al Tribunalului Satu Mare.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, deoarece dispozițiile legale criticate nu îngăduiesc liberul acces la justiție și nici dreptul la apărare.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 23 februarie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 3.464/2004, **Tribunalul Satu Mare a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 209 alin. 6 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Adrian Almășan în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unei cauze penale aflate în calea de atac a apelului.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate extind

noțiunea constituțională de control ierarhic până la identificarea totală cu subordonarea ierarhică, revenindu-se la status-quo-ul anterior anului 1989. O eventuală injoncțiune între controlul ierarhic și subordonarea ierarhică este incompatibilă cu exigențele fundamentale consacrate de art. 132 alin. (1) din Constituție. De asemenea, cele trei prerogative de putere atribuite procurorului ierarhic superior de a îndeplini, de a infirma și de a prelua se aplică discreționar, deoarece unii procurori (cum ar fi cei din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție), neavând o unitate de parchet superioară, sunt mai autonomi decât cei din subordine.

În plus, textul criticat implică transformarea magistratului procuror într-un simplu funcționar public care, indiferent de propria conștiință, se conformează ordinelor dispuse, fie că i se preiau dosarele, fie că este obligat să dispună măsuri (infirmări) în a căror justețe nu crede. Împotriva actelor ori măsurilor de urmărire penală nu este reglementată o cale de atac, așa cum nici împotriva deciziei conducătorului Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție nu există o asemenea posibilitate, nici măcar în interiorul Ministerului Public. De aceea, sustragerea de la control a acestui tip de decizie, dispusă în temeiul textului legal criticat, contravine principiului constituțional al controlului ierarhic.

În sfârșit, dispoziția procurorului ierarhic superior poate viza actele și măsurile contrare legii. *Per a contrario*, acestea nu pot fi infirmate pe motive de netemeinicie, ci doar pe motive de nelegalitate, situație care, în opinia autorului, este de natură să îngădească magistratului procuror libertatea de apreciere referitoare la pericolul social concret, evaluarea probelor etc. având drept consecință vătămarea dreptului părților la un proces echitabil.

Tribunalul Satu Mare opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prin prevederile art. 209 alin. 6 din Codul de procedură penală se respectă întocmai principiile constituționale referitoare la legalitate, imparțialitate și control ierarhic. Mai mult, textul criticat se constituie într-o normă permisivă și nu într-una imperativă, sens în care nu subzistă aprecierile privind vătămarea dreptului la un proces echitabil.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile legale criticate nu conțin nici un fel de reglementare de natură a aduce atingere prevederilor constituționale și convenționale invocate. De asemenea, cât privește susținerea potrivit căreia, prin posibilitatea procurorului din cadrul parchetului ierarhic superior de a îndeplini oricare dintre atribuțiile procurorului din subordine, s-ar aduce atingere principiilor legalității, imparțialității și controlului ierarhic, Guvernul consideră că, dimpotrivă, această posibilitate reprezintă tocmai o modalitate concretă de aplicare a textului constituțional invocat.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prin dispozițiile legale criticate sunt instituite mijloace juridice eficiente, prin care procurorii pot acționa cu maximă urgență în scopul tragerii la răspundere penală. În plus, dispozițiile art. 209 alin. 6 din Codul de procedură penală sunt în deplină concordanță cu prevederile art. 132 alin. (1) din Constituție, în conformitate cu care „*procurorii își desfășoară activitatea potrivit principiului legalității, al imparțialității și al controlului ierarhic [...]*”.

De asemenea, dispozițiile legale criticate nu îngăduiesc sub nici un aspect accesul liber la justiție și dreptul la apărare și nu împiedică părțile interesate de a apela la instanțele judecătorești sau de a se prevala de toate garanțiile procesuale care condiționează procesul echitabil. Art. 209 alin. 6 din Codul de procedură penală se aplică în mod egal tuturor persoanelor vizate de ipoteza normei juridice, fără discriminări pe considerente arbitrare.

Celelalte dispoziții din Constituție invocate în susținerea excepției nu au incidență în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 209 alin. 6 din Codul de procedură penală cu denumirea marginală *Competența procurorului în faza urmăririi penale*, cu următorul conținut:

„*Procurorii din cadrul parchetelor ierarhic superioare pot îndeplini oricare dintre atribuțiile procurorilor din parchetele ierarhic inferioare, pot infirma actele și măsurile acestora, dacă sunt contrare legii, și pot prelua, în vederea efectuării urmăririi penale, cauze de competența acestora, din dispoziția conducătorului parchetului ierarhic superior.*”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3) referitoare la România ca stat de drept, ale art. 11 alin. (2) referitoare la integrarea în dreptul intern a tratatelor ratificate de Parlament, ale art. 15 alin. (1) referitoare la drepturile și obligațiile de care beneficiază și care sunt opozabile cetățenilor, ale art. 16 alin. (1) și (2) referitoare la egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, ale art. 20 referitoare la *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, ale art. 21 privind *Accesul liber la justiție*, ale art. 24 referitoare la *Dreptul la apărare*, ale art. 1 alin. (5) referitoare la supremația Constituției și a legilor, ale art. 53 privind *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*, ale art. 131 referitoare la *Rolul Ministerului Public*, ale art. 132 privind *Statutul procurorilor*, precum și cele ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la *Dreptul la un proces echitabil*.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 209 alin. 6 din Codul de procedură penală, care instituie pentru procurorul ierarhic superior posibilitatea de a îndeplini, în faza de urmărire penală, oricare dintre atribuțiile procurorilor din subordine, de a infirma, pentru nelegalitate, actele și măsurile acestora și de a prelua, în vederea definitivării urmăririi penale, cauze de competența acestora, nu conțin niciun fel de reglementare de natură a aduce atingere drepturilor consacrate de art. 16 alin. (1) și (2), art. 21, 24 și 53 din Constituție și de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Cât privește prevederile art. 1 alin. (3) și (5), art. 11 alin. (2), art. 15 alin. (1) și ale art. 20 din Legea fundamentală, Curtea arată că acestea nu au incidență în cauză.

Referitor la critica potrivit căreia dispozițiile art. 209 alin. 6 din Codul de procedură penală aduc atingere prevederilor constituționale referitoare la *Rolul Ministerului Public* și ale celor referitoare la *Statutul procurorilor*, Curtea constată că, dimpotrivă, textul legal atacat dă expresie principiilor referitoare la legalitatea, imparțialitatea și controlul ierarhic, potrivit cărora procurorii își desfășoară activitatea. De asemenea, este de precizat că principiul controlului ierarhic vizează raporturile interne dintre diferitele structuri ale Ministerului Public, și nu pe cele existente între Ministerul Public și justițiabili. De aceea, nu se poate reține că textul legal criticat ar fi de natură să contravină vreunui drept al părților dintr-un proces penal. În plus, în situația în care, în prima fază a procesului, organul de urmărire penală ar îndeplini un act de natură să lezeze interesele legitime ale unei părți, aceasta are la dispoziție posibilitatea de a-l contesta potrivit art. 275—278¹ din Codul de procedură penală.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 209 alin. 6 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Adrian Almășan în Dosarul nr. 3.464/2004 al Tribunalului Satu Mare.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 30 mai 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 447

din 30 mai 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (5) și ale art. 49 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active ale statului

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Benke Károly	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (5) și ale art. 49 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active ale statului, excepție ridicată de Aurel Bondrescu și Paulina Bondrescu în Dosarul nr. 26.715/2/2005 al Curții de Apel București — Secția a VI-a comercială.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, prin avocat, constatându-se lipsa celeilalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Autorul excepției solicită admiterea acesteia, arătând, în esență, că prevederile legale criticate asigură o protecție exagerată a creanțelor preluate de Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului, ceea ce determină o inegalitate de tratament juridic între această categorie de creanțe și creanțele persoanelor fizice sau juridice, contrar art. 16 alin. (1) și art. 44 alin. (2) din Constituție. Totodată, se arată că stabilirea unui termen de prescripție a acțiunilor îndreptate împotriva Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului de numai 6 luni încalcă art. 16 alin. (1) și art. 44 alin. (2) din Constituție, întrucât se creează atât o discriminare de tratament juridic față de creanțele preluate

de această autoritate, cât și o încălcare vădită a dreptului de proprietate al titularilor unor asemenea acțiuni.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând că prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție nu vizează o egalitate de tratament juridic între stat și cetățean, iar instituirea unui termen de prescripție special nu este de natură a încălca art. 44 alin. (2) din Constituție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 6 februarie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 26.715/2/2005, **Curtea de Apel București — Secția a VI-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (5) și ale art. 49 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active ale statului**, excepție ridicată de Aurel Bondrescu și Paulina Bondrescu într-un litigiu având ca obiect soluționarea unei contestații împotriva executării silită începute de Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia arată că dispozițiile art. 13 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998, instituind un termen special de prescripție de 7 ani în ceea ce privește dreptul de a cere executarea silită a creanțelor preluate de Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului, încalcă prevederile constituționale referitoare la egalitatea în drepturi și la garantarea și ocrotirea în mod egal a proprietății private. Totodată, în opinia autorilor excepției, art. 49 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998, stabilind un termen de prescripție special de

6 luni al acțiunilor îndreptate împotriva Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului, încalcă art. 16 alin. (1) și art. 44 alin. (2) din Constituție.

Curtea de Apel București — Secția a VI-a comercială apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 13 alin. (5) și ale art. 49 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active ale statului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 948 din 24 decembrie 2002. Curtea observă că, deși autorii excepției invocă neconstituționalitatea întregului text al art. 49 din ordonanța de urgență, în realitate, astfel cum rezultă din motivarea excepției, aceștia critică doar primul alineat al art. 49. În consecință, prin prezenta decizie, Curtea urmează a se pronunța cu privire la constituționalitatea dispozițiilor art. 13 alin. (5) și ale art. 49 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998, care au următorul cuprins:

— Art. 13 alin. (5): *„Termenul de prescripție a dreptului de a cere executarea silită a creanțelor preluate de AVAS, constatate prin acte care constituie titlu executoriu sau care, după caz, au fost investite cu formulă executorie, este de 7 ani. Acest termen nu se aplică creanțelor pentru care dreptul de a cere executarea silită a fost prescris.“*

— Art. 49 alin. (1): *„Termenul de prescripție a acțiunilor îndreptate împotriva AVAS este de 6 luni de la data la care s-a cunoscut sau trebuia să se cunoască faptul sau actul pe care se întemeiază acțiunea, dar nu mai mult de 12 luni de la data producerii faptului sau încheierii actului, dacă legea nu prevede un termen mai scurt.“*

Textele constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi și ale art. 44 alin. (2) privind garantarea și ocrotirea în mod egal a proprietății private.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține următoarele:

În esență, autorul excepției apreciază că prevederile legale criticate asigură o protecție exagerată a creanțelor preluate de Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului, ceea ce contravine art. 16 alin. (1) și art. 44 alin. (2) din Constituție.

Curtea constată că dispozițiile art. 13 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 au mai format obiect al controlului de constituționalitate, sub aspectele criticate și în prezenta cauză.

Astfel Curtea, prin Decizia nr. 81 din 8 februarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 246 din 24 martie 2005, a statuat că nu se poate reține încălcarea principiului egalității în fața legii și a autorităților publice, întrucât egalitatea nu înseamnă uniformitate, impunându-se stabilirea unui tratament juridic diferit pentru situații diferite, când aceasta se justifică în mod rațional și obiectiv. În cazul de față, această soluție se impune datorită legăturii indisolubile dintre creanțele preluate de Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului și bugetul de stat, ceea ce constituie o justificare suficientă pentru diferența de tratament juridic privind termenul de prescripție a dreptului de a cere executarea silită.

Curtea a reținut, de asemenea, că instituirea unui termen de prescripție special cu privire la dreptul de a cere executarea silită în favoarea Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului nu încalcă dreptul de proprietate privată, precum și că textul legal criticat ocrotește realizarea veniturilor obținute din valorificarea unor active ale statului și, prin urmare, nu se are în vedere ocrotirea în mod diferențiat a proprietății private în raport cu calitatea titularilor.

Neexistând elemente noi de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, considerentele și soluția deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Cu referire la critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 49 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998, Curtea reține că instituirea unui termen de prescripție special, derogatoriu de la dreptul comun, cu privire la acțiunile îndreptate împotriva Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului este justificată în mod obiectiv și rezonabil de necesitatea asigurării stabilității și securității sporite a raporturilor juridice civile, mai ales având în vedere legătura indisolubilă existentă între creanțele ce urmează a fi recuperate ca urmare a exercitării unor asemenea acțiuni și bugetul de stat. În consecință, Curtea constată că textul legal criticat nu are în vedere ocrotirea în mod diferențiat a proprietății private în raport cu calitatea titularilor și nu încalcă prevederile art. 16 alin. (1) și ale art. 44 alin. (2) din Constituție.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție. al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (5) și ale art. 49 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active ale statului, excepție ridicată de Aurel Bondrescu și Paulina Bondrescu în Dosarul nr. 26.715/2/2005 al Curții de Apel București — Secția a VI-a comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 30 mai 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 448

din 30 mai 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. 2 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Maricel Marian Palimariciuc și Costel Soare în Dosarul nr. 113/2006 al Tribunalului Brașov — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 378D/2006, având ca obiect aceeași excepție ridicată de Ernest Gal, Ștefan Marian Machedon și Sorin Barbu în Dosarul nr. 837/2005 al aceleiași instanțe.

La apelul nominal răspunde Ștefan Marian Machedon personal, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate care fac obiectul dosarelor nr. 377D/2006 și 378D/2006 au conținut identic, pune în discuție, din oficiu, conexarea dosarelor.

Ștefan Marian Machedon nu se opune conexării.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 378D/2006 la Dosarul nr. 377D/2006, care a fost primul înregistrat.

Având cuvântul, Ștefan Marian Machedon solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, pentru aceleași motive expuse în fața instanței de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, cu referire la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 6 martie 2006, pronunțate în dosarele nr. 113/2006 și 837/2005, **Tribunalul Brașov — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. 2 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Maricel Marian Palimariciuc, Costel Soare, Ernest Gal, Ștefan Marian Machedon și Sorin Barbu în dosarele menționate.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că textul de lege criticat încalcă dispozițiile constituționale cuprinse în art. 16 privind egalitatea în drepturi, în art. 21 referitoare la accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, precum și în art. 24 privind dreptul la apărare. Autorii excepției Maricel Marian Palimariciuc și Costel Soare arată în acest sens că, potrivit dispozițiilor legale ce fac obiectul excepției, „procurorul poate să pună concluzii, chiar și partea recuzată, dar nu este obligatoriu ca inculpatul să pună concluzii”, ceea ce este în contradicție cu dreptul la un proces echitabil. Ernest Gal, Ștefan Marian Machedon și Sorin Barbu arată că la soluționarea cererii de recuzare pe care au formulat-o nu au fost citați și, întrucât nu au participat la ședința de judecată, nu au avut posibilitatea să depună motivele de recuzare.

Tribunalul Brașov — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată,

deoarece dispozițiile legale criticate nu aduc atingere normelor constituționale invocate de autorii excepției.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, dispozițiile legale criticate fiind în concordanță cu prevederile din Legea fundamentală invocate ca fiind încălcate.

Avocatul Poporului, făcând referire la jurisprudența Curții Constituționale în materie, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2) și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 52 alin. 2 din Codul de procedură penală, având următorul cuprins: *„Examinarea declarației de abținere sau a cererii de recuzare se face de îndată, ascultându-se procurorul când este prezent în instanță, iar dacă se găsește necesar, și părțile, precum și persoana care se abține sau a cărei recuzare se cere.”*

Prevederile din Legea fundamentală pretins încălcate sunt cele ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, ale art. 21 referitoare la accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, precum și ale art. 24 privind dreptul la apărare.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că art. 52 alin. 2 din Codul de procedură penală a mai fost supus controlului de constituționalitate,

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Maricel Marian Palimariciuc și Costel Soare în Dosarul nr. 113/2006 al Tribunalului Brașov — Secția penală, și de Ernest Gal, Ștefan Marian Machedon și Sorin Barbu în Dosarul nr. 837/2005 al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 30 mai 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

prin raportare la aceleași dispoziții constituționale invocate și în prezenta cauză.

Astfel, de exemplu, prin Decizia nr. 290 din 9 iunie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 589 din 7 iulie 2005, Curtea Constituțională, respingând ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a acestor prevederi legale, a reținut că reglementarea procedurii de soluționare a cererilor de recuzare reflectă preocuparea legiuitorului pentru asigurarea celerității acestei proceduri, în deplină concordanță cu cerințele unui proces echitabil. Potrivit art. 52 alin. 2 din Codul de procedură penală, examinarea cererii de recuzare se face *„de îndată”*, iar părțile sunt ascultate numai *„dacă se găsește necesar”*, în vederea împiedicării tergiversării soluționării cererii de recuzare și, implicit, a cauzei în care aceasta a fost formulată. Dispozițiile criticate nu aduc atingere egalității în drepturi, consacrată de art. 16 din Legea fundamentală, întrucât nu instituie privilegii sau discriminări pentru părțile cărora li se aplică aceste prevederi legale. De asemenea, acestea nu încalcă liberul acces la justiție, prevăzut de art. 21 din Constituție, deoarece încheierea prin care se soluționează cererea de abținere sau de recuzare poate fi atacată cu recurs odată cu hotărârea prin care s-a soluționat fondul cauzei. Totodată, s-a reținut că normele criticate nu aduc atingere dreptului persoanei ca în tot cursul procesului să fie asistată de un avocat, ales sau numit din oficiu, și de a se prevala, neîngrădit, de toate garanțiile pe care le presupune un proces echitabil, în deplină concordanță cu art. 24 din Constituție privind dreptul la apărare.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, care să justifice schimbarea jurisprudenței Curții, cele statuate prin decizia menționată își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

În ceea ce privește critica în sensul că autorii excepției nu au fost citați la soluționarea cererii de recuzare pe care au formulat-o și, întrucât nu au participat la ședința de judecată, nu au avut posibilitatea să depună motivele de recuzare, aceasta nu intră în competența de soluționare a Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, *„se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată”*.

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 449

din 30 mai 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor capitolului IX și ale art. 56 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Benke Károly	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor capitolului IX și ale art. 56 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, excepție ridicată de Asociația Sportivă Fotbal Club Foresta Fălticeni în Dosarul nr. 3.050/2005 al Judecătoriei Fălticeni.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 7 februarie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 3.050/2005, **Judecătoria Fălticeni a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor capitolului IX și ale art. 56 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații**, excepție ridicată de Asociația Sportivă Fotbal Club Foresta Fălticeni într-un litigiu având ca obiect soluționarea unei cereri de dizolvare și lichidare a acestei asociații.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată că dispozițiile legale criticate nu cuprind suficiente elemente pentru asigurarea unui proces echitabil și că întreaga procedură de dizolvare a unei asociații sau fundații, inclusiv competența materială a instanței, ar trebui să fie similară cu procedura reorganizării judiciare și a falimentului prevăzută de Legea nr. 64/1995. Se apreciază că procedura de dizolvare a unei asociații sau fundații nu poate asigura nici „stingerea patrimoniului asociației”, nici o repartizare judicioasă a acestuia după îndestularea creditorilor și nici transmiterea bunurilor rămase către o altă persoană juridică în acord cu scopul prevăzut și urmărit de statutul asociației respective.

Judecătoria Fălticeni apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată, întrucât prevederile legale criticate prevăd suficiente elemente de natură a asigura un proces echitabil în ceea ce privește dizolvarea unei asociații, fără a se aduce atingere dreptului la apărare.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile capitolului IX și ale art. 56 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 31 ianuarie 2000, aprobată prin Legea nr. 246/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 656 din 26 iulie 2005.

Capitolul IX — intitulat *Dizolvarea și Lichidarea* — prevede cazurile, procedura de dizolvare și lichidare a asociațiilor, federațiilor și a fundațiilor, precum și situația bunurilor acestora rămase în urma lichidării. Totodată, acest capitol reglementează atât numirea, cât și obligațiile pe care le au lichidatorii.

Art. 56 alin. (2) din ordonanța criticată are următorul cuprins: „(2) *Instanța competentă să hotărască dizolvarea este judecătoria în circumscripția căreia asociația își are sediul.*”

Textul constituțional expres invocat în susținerea excepției este cel al art. 24 referitor la dreptul la apărare. Totodată, astfel cum rezultă din motivarea excepției, Curtea observă că este invocat în susținerea acesteia și textul constituțional al art. 21 alin. (3) referitor la dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține următoarele:

În esență, autorul excepției apreciază că procedura de dizolvare și lichidare a asociațiilor, fundațiilor și federațiilor nu cuprinde suficiente elemente pentru asigurarea unui proces echitabil, încălcând și dreptul la apărare al persoanei juridice supuse acestei proceduri.

Curtea constată că dispozițiile capitolului IX al Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 instituie o procedură specială de dizolvare și lichidare a asociațiilor, fundațiilor și federațiilor, ce are ca rezultat final îndestularea corespunzătoare a creditorilor, transmiterea bunurilor rămase în urma lichidării și radierea acestor forme asociative din Registrul asociațiilor și fundațiilor. Instituirea unei asemenea proceduri speciale este rezultatul faptului că asociațiile și fundațiile, astfel cum prevede art. 1 alin. (2) din ordonanță, sunt persoane juridice de drept privat fără

scop patrimonial, iar dizolvarea poate interveni și pentru alte motive decât cele strict economice. Este cazul, spre exemplu, al situațiilor prevăzute de dispozițiile art. 56 alin. (1) lit. a)—c) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000, și anume, atunci când scopul sau activitatea asociației a devenit ilicită sau contrară ordinii publice, când realizarea scopului este urmărită prin mijloace ilicite sau contrare ordinii publice sau când asociația urmărește un alt scop decât cel pentru care s-a constituit.

Curtea reține că debitorul are la dispoziție toate mijloacele de probă prin care să se apere împotriva cererilor de dizolvare și lichidare, ordonanța în cauză neîngrădind în niciun fel folosirea acestora, astfel încât nu se poate reține încălcarea art. 21 alin. (3) din Constituție. Totodată, Curtea constată că, în cadrul procedurii de lichidare, dispozițiile art. 70 din ordonanță prevăd că orice persoană interesată poate contesta bilanțul lichidatorului la judecătoria și împotriva sentinței pronunțate se poate exercita calea de atac a recursului. Astfel, se constată că, în acest fel, este garantat și dreptul la apărare al debitorului, conform art. 24 din Constituție.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor cap. IX și ale art. 56 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, excepție ridicată de Asociația Sportivă Fotbal Club Foresta Fălticeni în Dosarul nr. 3.050/2005 al Judecătoriei Fălticeni.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 30 mai 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Benke Károly

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind transmiterea unor drumuri forestiere situate în județul Satu Mare și a terenului aferent acestora din domeniul public al statului și din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva în domeniul public al unor unități administrativ-teritoriale și în administrarea consiliilor locale respective

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 4 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 96/1998 privind reglementarea regimului silvic și administrarea fondului forestier național, republicată, cu modificările și completările ulterioare, al art. 9 alin. (1) și al art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă transmiterea drumurilor forestiere situate în județul Satu Mare, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 1, din domeniul public al statului și

De asemenea, Curtea reține că, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, este la latitudinea exclusivă a legiuitorului de a stabili competența instanțelor de judecată. În consecință, textul art. 56 alin. (2) din ordonanță, ce prevede că instanța competentă să hotărască dizolvarea este judecătoria în circumscripția căreia asociația își are sediul, nu încalcă în niciun mod prevederile art. 21 alin. (3) și ale art. 24 din Constituție, dimpotrivă, constituie o aplicare, la nivelul legii, a dispozițiilor art. 126 alin. (2) din Constituție.

Curtea reține că diferențele evidențiate de autorul excepției între procedura de dizolvare și lichidare a asociațiilor, fundațiilor și federațiilor și procedura reglementată de Legea nr. 64/1995 se datorează statutului juridic diferit al acestor forme asociative față de cel al societăților comerciale. Acest aspect, însă, nu are nicio repercusiune asupra constituționalității textelor criticate. De altfel, Curtea, potrivit art. 2 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, realizează un control de constituționalitate, și nu o analiză comparativă între diverse acte normative.

din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva în domeniul public al unor unități administrativ-teritoriale și în administrarea consiliilor locale respective.

Art. 2. — (1) Se aprobă transmiterea terenului aferent drumurilor forestiere prevăzute la art. 1, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 2, din domeniul public al statului și din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva în domeniul public al unor unități administrativ-teritoriale și în administrarea consiliilor locale respective.

(2) Pentru terenurile forestiere prevăzute la alin. (1), consiliile locale ale unităților administrativ-teritoriale în cauză

asigură administrarea acestora cu respectarea regimului silvic, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

Art. 3. — Predarea-preluarea drumurilor forestiere și a terenului aferent acestora, transmise potrivit art. 1 și 2, se va face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 4. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Ministrul administrației și internelor,
Vasile Blaga
Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale,
Gheorghe Flutur
p. Ministrul finanțelor publice,
Doina-Elena Dascălu,
secretar de stat

București, 14 iunie 2006.
Nr. 746.

ANEXA Nr. 1

DATELE DE IDENTIFICARE

a drumurilor forestiere care se transmit din domeniul public al statului și din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva în domeniul public al unor unități administrativ-teritoriale din județul Satu Mare și în administrarea consiliilor locale respective

Nr. crt.	Denumirea bunului imobil	Persoana juridică de la care se transmite	Persoana juridică la care se transmite	Nr. de inventar la Regia Națională a Pădurilor — Romsilva	Cod de clasificare	Indicativul drumului în amenajament (Nr. parcelă — nr. drum)	Lungime (km)	Valoarea de inventar (RON)	Nr. de înregistrare la Ministerul Finanțelor Publice
1.	Drum forestier „Brada Mică” FE 027	Statul român, din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva	Orașul Negrești-Oaș, în administrarea Consiliului Local al Orașului Negrești-Oaș, județul Satu Mare	2.444	1.3.7.4.	165D1—D27	2,5	351,00	5.962
	Drum forestier „Ramificație Brada” FE 0027			2.446	1.3.7.4.	164D1—D27	0,6	244,00	5.964
2.	Drum forestier „Puturoasa” FE 0033	Statul român, din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva	Comuna Vama, în administrarea Consiliului Local al Comunei Vama, județul Satu Mare	2.458	1.3.7.4.	103D—D3	7,3	1.176,00	5.976
3.	Tronson drum forestier „Gelu-Doba” (Canton Doba — Canton Flora) FP 002	Statul român, din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva	Comuna Doba, în administrarea Consiliului Local al Comunei Doba, județul Satu Mare	1.232	1.3.7.4.	96D—D1	4,1	461.665,40	152.144
4.	Drum forestier „Lăpast” FE 012	Statul român, din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva	Comuna Crucișor, în administrarea Consiliului Local al Comunei Crucișor, județul Satu Mare	2.145	1.3.7.4.	105D—D12	4,7	17.311,20	6.098
5.	Drum forestier „Ramificația Bercului” FE 006	Statul român, din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva	Comuna Săcășeni, în administrarea Consiliului Local al Comunei Săcășeni, județul Satu Mare	2.565	1.3.7.4.	89D—D8	3,1	5.612,00	147.980

DATELE DE IDENTIFICARE

a terenurilor aferente drumurilor forestiere care se transmit din domeniul public al statului și din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva în domeniul public al unor unități administrativ teritoriale din județul Satu Mare și în administrarea consiliilor locale respective

Nr. crt.	Locul unde este situat terenul	Persoana juridică de la care se transmite	Persoana juridică la care se transmite	Localizarea terenului în cadastrul forestier	Suprafața (m ²)	Nr. de înregistrare la Ministerul Finanțelor Publice
1.	Orașul Negrești-Oaș, județul Satu Mare	Statul român, din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva	Orașul Negrești-Oaș, în administrarea Consiliului Local al Orașului Negrești-Oaș	Ocolul silvic Negrești-Oaș U.P. III Negrești u.a. 138—143	15.000	1.364
	Orașul Negrești-Oaș, județul Satu Mare			Ocolul silvic Negrești-Oaș U.P. III Negrești u.a. 134—137	3.600	
2.	Comuna Vama, județul Satu Mare	Statul român, din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva	Comuna Vama, în administrarea Consiliului Local al Comunei Vama	Ocolul silvic Negrești-Oaș U.P. IV Vama u.a. 1—36	43.800	
3.	Comuna Doba, județul Satu Mare	Statul român, din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva	Comuna Doba, în administrarea Consiliului Local al Comunei Doba	Ocolul silvic Carei U.P. IV Gelu u.a. 47—62	24.600	
4.	Comuna Crucișor, județul Satu Mare	Statul român, din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva	Comuna Crucișor, în administrarea Consiliului Local al Comunei Crucișor	Ocolul silvic Borlești U.P. III Crucișor u.a. 91—95	22.800	
5.	Comuna Săcășeni, județul Satu Mare	Statul român, din administrarea Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva	Comuna Săcășeni, în administrarea Consiliului Local al Comunei Săcășeni	Ocolul silvic Tășnad U.P. IV Ceja u.a. 49—62	18.600	

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind transmiterea unor bunuri mobile, proprietate privată a statului, din administrarea Ministerului Apărării Naționale în administrarea Ministerului Administrației și Internelor, pentru Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Dunărea” al Județului Brăila

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 11 lit. m) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă transmiterea unor bunuri mobile, proprietate privată a statului, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din administrarea Ministerului Apărării Naționale în administrarea Ministerului Administrației și Internelor, pentru Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Dunărea” al

Județului Brăila, în scopul asigurării condițiilor de cazare a personalului care acționează la înlăturarea efectelor determinate de gripa aviară.

Art. 2. — Patrimoniul Ministerului Apărării Naționale se diminuează cu valoarea de inventar a bunurilor mobile transmise potrivit art. 1.

Art. 3. — Cheltuielile determinate de transport și manipularea bunurilor din locul de depozitare a acestora la beneficiar se suportă din bugetul Ministerului Apărării Naționale.

Art. 4. — Predarea-preluarea bunurilor prevăzute la art. 1 se face pe bază de proces-verbal încheiat între părțile interesate.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Ministrul apărării naționale,
Teodor Atanasiu
Ministrul administrației și internelor,
Vasile Blaga
p. Ministrul finanțelor publice,
Doina-Elena Dascălu,
secretar de stat

București, 14 iunie 2006.
Nr. 752.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

a bunurilor mobile, proprietate privată a statului, care se transmit din administrarea Ministerului Apărării Naționale în administrarea Ministerului Administrației și Internelor, pentru Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Dunărea” al Județului Brăila

Nr. crt.	Denumirea bunurilor	Persoana juridică de la care se transmit bunurile	Persoana juridică la care se transmit bunurile	Caracteristicile tehnice	Cantitatea (bucăți)	Preț unitar RON	Valoarea totală RON	Observații
1.	Pat schelet metalic	Statul român, Ministerul Apărării Naționale	Statul român, Ministerul Administrației și Internelor, pentru Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Dunărea” al județului Brăila	Anul de fabricație: 1982 Data intrării în folosință: 1982 Durata de utilizare: 15 ani	40	3,0430	121,72	
2.	Saltea umplută cu deșeu textil	Statul român, Ministerul Apărării Naționale	Statul român, Ministerul Administrației și Internelor, pentru Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Dunărea” al județului Brăila	Anul de fabricație: 1983 Data intrării în folosință: 1984 Durata de utilizare: 10 ani	40	5,2253	209,012	
3.	Pătură albastră	Statul român, Ministerul Apărării Naționale	Statul român, Ministerul Administrației și Internelor, pentru Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Dunărea” al județului Brăila	Anul de fabricație: 1986 Data intrării în folosință: 1996 Durata de utilizare: 6 ani	40	17,7983	711,932	
4.	Perne umplute cu deșeu textil	Statul român, Ministerul Apărării Naționale	Statul român, Ministerul Administrației și Internelor, pentru Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Dunărea” al județului Brăila	Anul de fabricație: 1992 Data intrării în folosință: 1993 Durata de utilizare: 5 ani	40	0,9473	37,892	
5.	Fețe de perne din pânză albită	Statul român, Ministerul Apărării Naționale	Statul român, Ministerul Administrației și Internelor, pentru Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Dunărea” al județului Brăila	Anul de fabricație: 2000 Data intrării în folosință: 2001 Durata de utilizare: 4 ani	40	1,0185	40,74	

Nr. crt.	Denumirea bunurilor	Persoana juridică de la care se transmit bunurile	Persoana juridică la care se transmit bunurile	Caracteristicile tehnice	Cantitatea (bucăți)	Preț unitar RON	Valoarea totală RON	Observații
6.	Cearșafuri din pânză albită	Statul român, Ministerul Apărării Naționale	Statul român, Ministerului Administrației și Internelor, pentru Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Dunărea“ al județului Brăila	Anul de fabricație: 1998 Data intrării în folosință: 1999 Durata de utilizare: 4 ani	80	6,8433	547,464	
TOTAL:							1.668,76	

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru transmiterea unui teren aflat în domeniul public al statului din administrarea Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Protecția Mediului — I.C.I.M. București în administrarea Administrației Naționale „Apele Române“, Direcția Apelor Argeș—Vedea, Sistemul de Gospodărire a Apelor Ilfov — București, precum și pentru trecerea unor barăci metalice din domeniul public al statului și din administrarea Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Protecția Mediului — I.C.I.M. București în domeniul privat al statului și în administrarea Administrației Naționale „Apele Române“, Direcția Apelor Argeș—Vedea, Sistemul de Gospodărire a Apelor Ilfov — București

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 10 alin. (2) și al art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 112/2000 pentru reglementarea procesului de scoatere din funcțiune, casare și valorificare a activelor corporale care alcătuiesc domeniul public al statului și al unităților administrativ-teritoriale, aprobată prin Legea nr. 246/2001,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă transmiterea unui teren aflat în domeniul public al statului, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 1, din administrarea Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Protecția Mediului — I.C.I.M. București în administrarea Administrației Naționale „Apele Române“, Direcția Apelor Argeș—Vedea, Sistemul de Gospodărire a Apelor Ilfov — București.

Art. 2. — Se aprobă transmiterea unui număr de zece barăci metalice, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 2, din domeniul public al statului și din administrarea Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare

pentru Protecția Mediului — I.C.I.M. București în domeniul privat al statului și în administrarea Administrației Naționale „Apele Române“, Direcția Apelor Argeș—Vedea, Sistemul de Gospodărire a Apelor Ilfov — București, în scopul dezafectării lor.

Art. 3. — Predarea-preluarea bunurilor prevăzute la art. 1 și 2 se va face pe bază de protocol, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 4. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul mediului și gospodăririi apelor,
Sulfina Barbu
p. Ministrul finanțelor publice,
Doina-Elena Dascălu,
secretar de stat

DATELE DE IDENTIFICARE

a terenului din domeniul public al statului, care se transmite din administrarea Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Protecția Mediului – I.C.I.M. București în administrarea Administrației Naționale „Apele Române”, Direcția Apelor Argeș–Vedea, Sistemul de Gospodărire a Apelor Ilfov – București

Număr M.F	Cod de clasificare	Denumirea/Descrierea tehnică	Persoana juridică de la care se transmite imobilul/adresa	Persoana juridică la care se transmite imobilul/adresa	Caracteristicile tehnice ale imobilului care se transmite
149641 (parțial)	8.29.06	Teren al Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Protecția Mediului – I.C.I.M. București – suprafața terenului = 114.966,41 m ²	Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Protecția Mediului – I.C.I.M. București Splaiul Independenței nr. 294, sectorul 6, București	Administrația Națională „Apele Române”, Direcția Apelor Argeș–Vedea, Sistemul de Gospodărire a Apelor Ilfov – București Splaiul Independenței nr. 294, sectorul 6, București	– suprafața totală a terenului = 7.150 m ² , din care: suprafața construită = 645 m ² – suprafața terenului în diviziune = 3.540 m ² (căi de acces și utilități)

DATELE DE IDENTIFICARE

a celor zece barăci metalice aparținând domeniului public al statului și aflate în administrarea Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Protecția Mediului – I.C.I.M. București, care se transmit în domeniul privat al statului și în administrarea Administrației Naționale Apele Române, Direcția Apelor Argeș–Vedea, Sistemul de Gospodărire a Apelor Ilfov – București

Număr M.F	Cod de clasificare	Denumirea/Descrierea tehnică/adresa	Persoana juridică de la care se transmite imobilul/adresa	Persoana juridică la care se transmite imobilul/adresa	Caracteristicile tehnice ale imobilului care se transmite
149655 (parțial)	8.29.06	Sediul Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Protecția Mediului – I.C.I.M. București – barăci metalice, 15 bucăți Splaiul Independenței nr. 294, sectorul 6, București	Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Protecția Mediului – I.C.I.M. București Splaiul Independenței nr. 294, sectorul 6, București	Administrația Națională „Apele Române”, Direcția Apelor Argeș–Vedea, Sistemul de Gospodărire a Apelor Ilfov – București Splaiul Independenței nr. 294, sectorul 6, București	– 10 barăci metalice [valoarea de inventar = 40 lei (RON) – integral amortizată]

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru completarea art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 412/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului

Având în vedere prevederile art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 913/2004 privind aprobarea taxelor și tarifelor pentru operațiunile efectuate de oficiile registrului comerțului de pe lângă tribunale,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 40 alin. (1) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — La articolul 3 din Hotărârea Guvernului nr. 412/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 276 din 30 martie 2004, cu modificările și completările ulterioare,

se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:

„(2) Pentru îndeplinirea atribuțiilor care îi revin, Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului poate solicita și obține, fără plata tarifelor, informații privind date înregistrate în registrul comerțului computerizat.“

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului,

Radu Mircea Berceanu

p. Ministrul finanțelor publice,

Doina-Elena Dascălu,

secretar de stat

București, 14 iunie 2006.

Nr. 761.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial“

5 948368 117310